

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U BJELOVARU
STALNA SLUŽBA U KRIŽEVCIMA
48260 KRIŽEVCI

Ivana Zakmardija Dijankovečkog 14

Poslovni broj: P-644/2025-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Bjelovaru – Stalna služba u Križevcima po sucu toga suda Miroslavu Lovrekoviću kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužitelja-protutuženika Đurđica Koprić, OIB 95398991343, Prikraj Križevački 63, 48260 Prikraj Križevački zastupane po punomoćniku Marija Petra Sokač, protiv tuženika-protutužitelja Tomo Matejaš, OIB 80913839865, Karane 43, 48260 Karane zastupanog po punomoćnicima iz odvjetnicima u ZOU Miljenko Ščetar i Vesna Rajić odvjetnicima u Križevcima, radi raskida kupoprodajnog ugovora i ishođenja dozvole za sječu drva, nakon javne i glavne rasprave zaključene 8. rujna 2026., u nazočnosti tužiteljice, punomoćnika tužitelja, tuženika i punomoćnika tuženika, 22. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je raskinut Kupoprodajni ugovor između prodavateljice ĐURĐICI KOPRIĆ, OIB: 95398991343, Prikraj Križevački 63, Križevci i kupca TOMU MATEJAŠ, OIB: 8091383865, Karane 43, Križevci, koji je ovjeren od strane javnog bilježnika Nataše Jelić Veršić iz Križevaca dana 18. 10. 2019. pod brojem ovjere OV-5255/2019 kojim je ugovorena kupoprodaja trupaca hrasta kom. 18 u šumi Lovasovica k. o. Špiranec po cijeni 1.700,00 kn/m3.

II. Utvrđuje se da je povučena protutužba protutužitelja koja glasi: "Nalaže se tužiteljici/protutuženoj ĐURĐICI KOPRIĆ, OIB: 95398991343, Prikraj Križevački 63, Križevci, da ishodi doznaku stabala za sječu i to 18 stabala hrasta u šumi tj. na nekretnini označenoj kao kčbr.3103 Šuma Lovasovica s 6140 m2, Neplodno s 77 m2, upisane u zk.ul. broj 212 k.o. Špiranec, te da o tome pisanim putem, preporučenom pošiljkom s povratnicom, obavijesti tuženika/protutužitelja TOMU MATEJAŠ, OIB: 8091383865, Karane 43, Križevci, sve to u roku od 15 dana.

III. Nalaže se tuženiku da tužiteljici naknadi parnični trošak u iznosu od 2.178,08 eura zajedno sa zakonskom zateznom kamatom na navedeni iznos troška tekućom od dana 22. rujna 2026. do isplate po stopi zatezne kamate određene uvećanjem prosječne kamatne stope za stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, sukladno čl.29.st.2. i 8. ZOO-a, sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica je podnijela ovom sudu tužbu protiv tuženika radi raskida kupoprodajnog ugovora. U tužbi u bitnom navodi da je kao prodavatelj sklopila sa tuženikom kupoprodajni ugovor kojim je ugovorena kupoprodaja trupaca hrasta kom. 18 u šumi Lovosavica k. o. Špiranec po cijeni 1.700,00 kn/m³, a koji ugovor je ovjeren od strane javnog bilježnika Nataše Jelić Veršić iz Križevaca dana 18. 10. 2019. pod brojem ovjere OV-5255/2019. Prilikom zaključenja ugovora kupac joj je isplatio avans u iznosu od 10.000,00 kuna te se obvezao isplatiti ostatak kupoprodajne cijene nakon izmjere porušenih trupaca od strane odgovorne osobe šumarije Križevci. Iako u samom ugovoru koji je sastavljen od strane tuženika nije upisan rok do kojega kupac mora porušiti stabla hrasta, usmeno je dogovoreno da će to biti do kraja 2019. godine, najkasnije do kroz tri mjeseca. Dogovoreno je i gdje će se trupci izvesti kako bi se mogli utovariti u kamion, izvršiti promjera i preuzimanje istih te se mogu izvesti samo uz valjanu prijevoznicu. Tužiteljica je tuženika požurivala na ispunjenje budući su joj novci trebali a od ostatka stabla, budući je tuženik kupio samo tehničko drvo – trupce, tužiteljica je sebi trebala napraviti ogrjev, jer se grije na drva. Navodi da iako Ugovorom nije ugovoren rok u kojem je tuženik obavezan izvršiti sječu, istome je dala rok da do kraja važenja doznake za sječu ispuni ugovor, što ovaj nije učinio. Nije pristao da mu tužiteljica izvrši povrat kapare, a nakon što je po isteku valjanosti doznake za sječu tužiteljica našla kupce koji su joj nudili višu cijenu za sporne trupce, nije pristao na korekciju cijene, nego je samo inzistirao da tužiteljica ponovo ishodi doznak za sječu, dok će se oko cijene dogovoriti. Zbog navedenog mu je tužiteljica dala na znanje da ukoliko ne dođe do novog dogovora i korekcije cijena da će Ugovor smatrati raskinutim. Protekom više od dvije godine tuženi nije posjekao stabla, odbijao je javiti se telefonom te nije pristao na povećanje cijene iako je na tržištu došlo do znatnog povećanja cijene trupaca hrasta. Tuženik je poslao opomenu tužiteljici dana 15. veljače 2022. godine kojim traži od tužiteljice da do kraja veljače ove godine dostavi novu dozvolu sječe jer je prethodna istekla 8.6.2021. godine, no tužiteljica mu je odgovorila na opomenu po svojoj punomoćnici. Primitkom odgovora na opomenu tuženik je po svojim punomoćnicima poslao očitovanje na odgovor na opomenu dana 7. ožujka 2022. godine. Od tada je prestala svaka komunikacija između parničnih stranaka i tužiteljica ugovor radi nepoštivanja dogovora i kupoprodaje raskinutim. Tužiteljica se protivni produljenju roka kupoprodajnog ugovora kao i kupoprodaji po dogovorenoj cijeni budući je ista višestruko povećana, na tržištu i time bi tužiteljica pretrpjela štetu. Krivnja za nepoštivanje ugovora je na tuženiku stoga tužiteljica smatra da isti nema pravo na povrat kapare. Tužiteljica je stoga podnijela tužbu dana 18.07.2022. godine jer smatra da ima pravni interes za raskid ugovora o kupoprodaji, jer tuženik prijeti potencijalnim kupcima, kao i tužiteljici da će platiti naknadu štete. Stoga, tužiteljica predlaže da sud presudom utvrdi da je raskinut Kupoprodajni ugovor između tužiteljice kao prodavateljice i tuženika kao kupca koji je ovjeren od strane javnog bilježnika Nataše Jelić Veršić iz Križevaca dana 18. 10. 2019. pod brojem ovjere OV-5255/2019 kojim je ugovorena kupoprodaja trupaca hrasta kom. 18 u šumi Lovasovica k. o. Špiranec po cijeni 1.700,00 kn/m³. Potražuje trošak.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da u cijelosti osporava osnovanost tužbenog zahtjeva tužiteljice. Navodi kako je točno da je on sa tužiteljicom sklopio Ugovor kojim je tuženik kupio 18 trupaca hrasta u šumi zvanoj Lovasovica, te da je kao avans tom prilikom isplatio tužiteljici, kao prodavateljici iznos od 10.000,00 kn, te nije sporno da je ugovor sklopljen u listopadu 2019. godine, i da je ovjeren kod Javnog bilježnika. Međutim, netočno se u tužbi navodi da je tuženik sa tužiteljicom

usmeno dogovorio da će tuženik kao kupac porušiti stabla hrasta do kraja godine, jer to nije točno, obzirom da su se stranke dogovorile da će tuženik srušiti stabla hrasta dok će za to imati vremena. Navodi tužbe kako je to tuženik trebao učiniti do kraja te godine, kako bi si tužiteljica imala ogrjevno drvo, jer je granje drveća trebalo ostati njoj, opet nisu točni, jer je tužiteljica imala i ima drugu svoju šumu, gdje može sjeći drva, a i to je čak spomenula tuženiku, prilikom sklapanja Ugovora o kupoprodaji. Prilikom sklapanja ugovora tužiteljica i njen suprug Ivan Koprić, su rekli da njima ugovor ne treba, kao niti kapara, da su oni financijski situirani, a da žele da se njihova šuma malo proredi, kako ne bi došlo do kakve bolesti šume. Tuženik je tom prilikom tužiteljici nudio i veći iznos kapare, međutim ona je to odbila, tvrdeći da je ona dobrog imovnog stanja. Tužiteljica nikada nije požurivala tuženika na sječu, jer je tvrdila da njoj novac ne treba, a ogrjevna drva je imala i u drugoj šumi, pa su tvrdnje iz tužbe, kako je tužiteljica požurivala tuženika i kako su joj trebala ogrjevna drva potpuno netočne. Tuženik je prilikom sklapanja Ugovora tužiteljici čak rekao da joj on može dati i veći dio kupoprodajne cijene od 80.000,00 do 100.000,00 kn, a da obračun ukupne kupoprodajne cijene izvrše na kraju, ali je tužiteljica i to odbila navodeći kako joj to nije potrebno. Netočno se nadalje u tužbi navodi, kako je prilikom požurivanja tuženika na sječu drva, tuženik navodio da nema radnike, i da nema daljnjeg kupca, jer je kupac bio on, a još se jednom ponavlja da tužiteljica nije požurivala tuženika na sječu. U travnju 2020. godine, tuženik je zbog Spondylodiscitisa boravio na bolničkom liječenju u bolnici u Koprivnici, i to do 08.04.2020. godine do 30.04.2020. godine, nakon čega je morao odlaziti na preglede i kontrole, o čemu dostavlja liječničku dokumentaciju. Naime, tuženik je u ožujku, 2020. godine ostao nepokretan, te nije mogao obavljati nikakve aktivnosti, a zbog corone u bolnicama nisu primali pacijente, a kroz to vrijeme, dakle do primitka tuženika u bolnicu, tuženik je pio jake analgetike, a kada više nije mogao izdržati bolove primljen je u bolnicu 08.04.2020. godine, 30. travnja 2020. godine, tuženik je otpušten iz bolnice, i nastavio je s terapijom antibiotika do 30. lipnja 2020. godine, a kontrolni preglede je imao do 20.10.2020. godine. Za sve to vrijeme tuženik se nije mogao niti kretati, bez pomoći druge osobe, trpio je bolove, i nije mogao nikakve fizičke aktivnosti obavljati. Tuženik jedino navodi da je njega suprug tužiteljice zvao u lipnju 2020. godine, pitati ga kakva je situacija sa drvetom, jer da im treba novac za popravak gospodarskih zgrada, te je tada tuženik informirao supruga tužiteljice da je došao iz bolnice, da mu nije dobro i da sada po ljeti ne može vršiti rušenje, obzirom da se hrast ruši kasno u jesen, pa do najave vegetacije, te je tom prilikom tuženik rekao suprug tužiteljice da im na ime kupoprodajne cijene može dati potreban iznos, a suprug tužiteljice je tražio iznos od 30.000,00kn, na što je tuženik i pristao, te je isplatio navedeni novčani iznos, o čemu nije sklopljen nikakav Aneks ugovora, jer je tuženik vjerovao tužiteljici i njenom suprug da neće biti nikakvih problema. Tužiteljica i njen suprug su tada rekli da im je to za sada dovoljno, i da će se čuti. Nakon te isplate tuženika nitko nije zvao niti požurivao, već je tuženik nazvao supruga tužiteljice pitajući ga što će biti sa doznakom jer ista ističe 18.06.2021. godine, te je tada tuženik zamolio tužiteljicu, odnosno njenog supruga da produže doznaku sječe, kako bi on mogao u jesen pristupiti sječi, a tužiteljica i njen suprug su tada tuženiku rekli da nema problema da će oni to učiniti. U jesen je tužiteljica nazvala tuženika i rekla da ima kupca, koji joj za trupce nudi 2.500,00 kn za m3, na što joj je tuženik rekao da on ima sklopljen Ugovor sa njom, i da mu ishodi doznaku za sječu kako bi pristupio sječi, na što je ona rekla da to ne želi učiniti, te da će zadržati kaparu. Tuženik se inače i pisano obratio tužiteljici i tražio je da ishodi doznaku za sječu, kao i da sklope Aneks Ugovora za isplaćeni iznos kupoprodajne cijene od 30.000,00 kn, što je od strane tužiteljice rezultiralo pisanim odgovorom od 22. veljače 2022. godine, u kojem odgovoru tužiteljica smatra da je

došlo do raskida ugovora i da tuženik nema pravo na povrat kapare. Tuženik je ponovno svojim očitovanjem na odgovor po svojim punomoćnicima 07.03.2022. godine, pozvao tužiteljicu na ispunjenje ugovora i zatražio od tužiteljice da ishodi doznaku za rušenje stabala. Tuženik ističe da se nisu stekli uvjeti za raskid Ugovora, a činjenica koju tužiteljica stalno navodi, a to je da je u međuvremenu došlo do poskupljenja drvne mase i da je ona našla kupca koji će joj dati više novaca za drvenu masu nisu valjani razlozi za raskid ugovora. Postavlja se pitanje, koju cijenu bi tužiteljica potraživala od tuženika, da je cijena drvne mase pala? Tada bi tužiteljica tražila, da joj se plati ugovorena cijena, a što tužitelj i sada traži, jer Ugovori zato i postoje kako se Ugovorne strane ne bi mogle predomišljati, u pogledu predmeta kupoprodaje i cijene, a koje stavke su bitni sastojci Ugovora o kupoprodaji. Dakle, činjenica da je u međuvremenu tužiteljica našla kupca kome bi prodala drvenu masu za veću cijenu nije razlog za raskid Ugovora, i ova tužba tužiteljice je potpuno promašena. Odredbom čl.360 Zakona o obveznim odnosima propisano je da „U dvostranoobveznim ugovorima, kada jedna strana ne ispuni svoju obvezu druga strane može, ako nije ništa drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze.....“. Nadalje, odredbom čl.369 st.1. Zakona o obveznim odnosima propisano je „Ako bi zbog izvanrednih okolnosti nastalih nakon sklapanja ugovora, a koje su nisu mogle predvidjeti u vrijeme sklapanja ugovora, ispunjenje obveze za jednu ugovornu stranu postalo pretjerano ili otežano, ili bi joj nanijelo pretjerano velik gubitak, ona može zahtijevati da se ugovor izmijeni ili čak i raskine.“ Sudska praksa je zauzela stajalište da povećane cijene nije promijenjena okolnost zbog koje se može zahtijevati raskid ugovora, jer nije riječ o okolnosti koja se za vrijeme sklapanja ugovora nije mogla uzeti u obzir Vs, Rev-1230/07 od 28.10.2008, Žs u Zagrebu GŽ-4798/02 od 05.10.2004 Nadalje, tužiteljica smatra da ima pravo na raskid ugovora jer da tuženik navodno nije ispunio svoju obvezu i pristupio sječi, iako rok sječe nije bio ugovoren, i tužiteljica netočno u svojoj tužbi navodi neke izmišljene i proizvoljne rokove, koje tuženik osporava, a za koje tužiteljica nema dokaza, pa ona može pričati sve što hoće i što njoj paše, ali je činjenica je da tuženik tužiteljicu najprije usmeno, a zatim i u pisanoj opomeni prvi pozvao da ishodi doznaku za sječu, a što tužiteljica nije učinila od isteka ranije doznake za sječu dakle od lipnja 2021. godine, do dana podnošenja tužbe. Tuženik radi toga što tužiteljica nije htjela ishoditi doznaku za sječu, a što može učiniti samo tužiteljica koja je vlasnica šume, traži protutužbom od tužiteljice da ishodi doznaku 18. stabala hrasta u šumi označenoj kao kčbr.3103 Šuma Lovasovica s 6140 m2, Neplodno s 77 m2, upisane u zk.ul. broj 212 k.o. Špiranec, te da ga o tome obavijesti. Predlaže da sud odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan. Potražuje trošak.

3. U svom odgovoru na protutužbu tužiteljica navodi da se protutužbi protivi u cijelosti kao neosnovanoj. Postavlja pitanje kako tuženik koji kao izgovor za neizvršenje svoje ugovorne obveze navodi zdravstvene teškoće sada bi mogao rušiti stabla hrasta unatoč proteku vremena, njegovom zdravstvenom stanju, bolesti kičme i visokim godinama života, a da to ranije nije mogao. Navodi da je tužiteljica osoba u dobi od 58. godina, boluje na donje ekstremitete, hoda uz pomoć dviju štaka, preporučena joj je operacija koljena, stopala i karpalnih kanala, liječi se od oštećenja kičme, a njen suprug star 60 godina također ima zdravstvenih problema i hoda uz pomoć dviju štaka te mora operirati koljeno koje je potrebno zamijeniti umjetnim i to i lijevo i desno, kao i tužiteljica koja mora mijenjati desno koljeno i lijevo stopalo operirati radi degenerativnih promjena. Kao teško pokretne osobe brinu i o majci tužiteljice koja također kreće se uz pomoć dviju štaka. Tužiteljica ne poriče da je njen motiv prodaje bio spasiti stabla hrasta od strizibuba što je i rekla tuženiku i radi čega su i sklopili ugovor, nije htjela novac unaprijed već je tražila da posiječe stabla što je isti naveo da

ima svoje ljude koji će posjeći stabla u roku od 10 dana, najviše jedan mjesec. Ugovor je pisao sam tuženik te je upravo on ispustio rok kao bitan sastojak ugovora i točno je da je nudio novac i do 100.000,00 kn koji tužiteljica nije željela uzeti jer mu je vjerovala, a on je tražio od njenog supruga da pokaže gdje može izvesti drvo iz šume kako bi isto utovarilo na kamion. Sve je bilo dogovoreno, i tko će njoj napraviti ogrjevno drvo od vrhova koji ostaju u šumi. Naravno da je rok bitan sastojak ugovora, da je tuženik znao do kada važi dozvola sječe, da ga je tužiteljica požurivala i prije njegove hospitalizacije, izgovarao se da nema mu tko sjeći jer on sam ne sječe već je za to imao ljude, nikakva bolest nije se spominjala dok je dozvola važila, a kada ga je tužiteljica opomenula da dozvola istječe rekao joj je da je to njegov problem, a ne njen. Sve dok nije inzistirala na sjeći, odnosno raskidu ugovora nije tuženik ni tražio doznaku za sječu. Propustom tuženika hrastovi su oboljeli, postali neupotrebljivi u smislu daljnje prerade već služe samo za ogrjev jer su oboljeli. Tužiteljica je pozivala i davala rokove tuženiku da sruši stabla, isti se oglašio ne radi bolesti već zato što nije imao radnu snagu niti tržište. Sve bolesti koje navodi imao je i prilikom kupoprodaje, nisu nove, niti je on fizički trebao rušiti stabla, već „njegovi ljudi“ kako je prezentirao tužiteljici. U ovom slučaju nije odlučno da li tužiteljica ima druge šume, već je odlučno da je usmeni dio ugovora bio da će stabla srušiti kroz 10 do 30 dana, da su prošle godine, da to nije učinio iz njemu znanih razloga, da je tužiteljica računala da će od vrhova 18 stabala imati dovoljno drva za ogrjev za tu i iduću zimu jer jedne zime za ogrjev troši 50 m³ drva i njena majka daljnjih 25 m³, a nitko stabla hrasta ne ruši za ogrjev bez da proda trupce za daljnju preradu. Tužiteljica ostaje kod tužbe, protivi se protutužbi kao neosnovanoj u cijelosti.

4. Radi utvrđenja spornih činjenica u dokaznom postupku sud je izvršio uvid u Ugovor, dopis, odgovor na opomenu, dopise /4-9/, medicinska dokumentacija, zk izvadak, /23-45/, spis Državnog inspektorat /52-69/ preslika Prekršajnog spisa /72-85/, službena zabilješka, izvješće /87-90/, proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Ivana Koprića /96-97 i 139-140/, tužiteljice Đurđice Koprić /94 i 140-141/, te tuženika Tome Matejaša /94-95 i 141-142/.

5. Temeljem tako provedenog dokaznog postupka, a cijeneći svaki dokaz zasebno i sve dokaze zajedno, sukladno čl. 8. Zakona o parničnom postupku (NN br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 02/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 i 70/19, dalje ZPP) sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan.

6. Protutužba je povučena.

7. Među strankama nije sporno da je tužiteljica kao prodavatelj sklopila sa tuženikom kao kupcem kupoprodajni ugovor kojim je ugovorena kupoprodaja trupaca hrasta kom. 18, u šumi Lovasovica k. o. Špiranec po cijeni 1.700,00 kn/m³, a koji ugovor je ovjeren od strane javnog bilježnika Nataše Jelić Veršić iz Križevaca dana 18. 10. 2019. pod brojem ovjere OV-5255/2019. Nije sporno niti da je prilikom zaključenja ugovora tuženik tužiteljici isplatio avans u iznosu od 10.000,00 kuna te se obvezao isplatiti ostatak kupoprodajne cijene nakon izmjere porušenih trupaca od strane odgovorne osobe šumarije Križevci.

8. Nije sporno niti da u Ugovoru koji je sastavljen od strane tuženika nije upisan rok do kojega kupac mora porušiti stabla hrasta..

9. Nije sporno niti da je tužiteljica za predmetne trupce imala valjanu dozvolu za sječu koja je vrijedila do 18. lipnja 2021., što proizlazi iz iskaza tuženika na ročištu od 8. studenog 2023. i suglasnog iskaza svjedoka Ivana Koprića supruga tužiteljice na ročištu od 17. siječnja 2024.

10. Nije sporno niti da je tuženik suprugu tužiteljice isplatio iznos od 30.000,00 kuna u ožujku 2020.

11. Nije sporno ni da su stabla koja su predmet Ugovora posječena 29. studenog 2022. i izvršena otprema istih u periodu od 29. studenog do 1. prosinca 2022., što proizlazi iz navoda tužiteljice tijekom ovog postupka i izvoda iz prekršajnog spisa Općinskog suda u Bjelovaru Pp-1764/2023 /list 71-85/.

12. Sporno je da li su ispunjeni uvjet za raskid Ugovora od 18. listopada 2019.

13. Odredbom čl. 360 Zakona o obveznim odnosima (NN br. 35/05, 41/08, 125/11, 78/15 i 29/18, dalje ZOO) propisano je da u dvostranoobveznim ugovorima, kad jedna strana ne ispunji svoju obvezu, druga strana može, ako nije što drugo određeno, zahtijevati ispunjenje obveze ili, pod pretpostavkama predviđenim u idućim člancima, raskinuti ugovor jednostavnom izjavom, ako raskid ugovora ne nastupa po samom zakonu, a u svakom slučaju ima pravo na naknadu štete.

14. Odredbom čl. 361. st. 3. je propisano da kad je vjerovnik zahtijevao ispunjenje, pa ga nije dobio u razumnom roku, može izjaviti da raskida ugovor.

15. Odredbom čl. 362. ZOO-a je propisano da kad ispunjenje obveze u određenom roku nije bitan sastojak ugovora, dužnik zadržava pravo da i nakon isteka roka ispunji svoju obvezu, a vjerovnik da zahtijeva njezino ispunjenje. Odredbom st. 2. istog članka je propisano da ali ako vjerovnik želi raskinuti ugovor, mora ostaviti dužniku primjeren naknadni rok za ispunjenje. Ako dužnik ne ispunji obvezu u naknadnom roku, nastupaju iste posljedice kao i u slučaju kad je rok bitan sastojak ugovora /St. 3/.

16. Odredbom čl. 374. st.1. je propisano da kad je ispunjenje obveze jedne strane u dvostrano obveznom ugovoru postalo nemoguće zbog događaja za koji odgovara druga strana, njezina obveza se gasi, ali ona zadržava svoju tražbinu prema drugoj strani, s tim što se smanjuje za onoliko koliko je ona mogla imati koristi od oslobođenja od vlastite obveze, dok je st. 2. istog čl. propisano da osim toga, ona je dužna ustupiti drugoj strani sva prava koja bi imala prema trećim osobama u vezi s objektom svoje obveze čije je ispunjenje postalo nemoguće.

17. Iz iskaza tužiteljice Đurđice Koprić saslušana na ročištu od 8. studenog 2023. proizlazi da su ona i suprug dogovorili sa tuženikom kupoprodajni ugovor o prodaji 18 komada stabala hrasta na panju po cijeni od 1.700,00 kuna po m3, nije dogovoreno do kada je on u obvezi posjeći šumu, za te trupce bila je ishodaena dozvola za rušenje, a kako je to trajalo dvije godine i dulje, pred sam istek valjanosti dozvole za rušenje, za koju misli da se izdaje na 3 ili 4 godine pozvala je tužitelja jer su imali bolju ponudu za trupce, po cijeni od 2.500,00 kuna po m3, da ukoliko želi kupiti trupce po toj cijeni da ih plati i poruši šumu, a ako tako ne postupi trupce će prodati drugom povoljnijem kupcu. Na dan kada su sklopili ugovor primili smo od tužitelja 10.000,00 kuna, a nakon nekih 6 mjeseci od sklapanja ugovora, trebali su kupiti neki stroj, pa je suprug zamolio tužitelja da mu na ime dogovora oko predmetnih trupaca da iznos od 30.000,00 kuna što je tužitelj i učinio. Pozivali su tuženika da izvrši dogovorenu sječu, sve do prosinca 2021. godine. I kada je dozvola za rušenje istekla ponovo su pozvali tuženika da posiječe ta drva ali pod uvjetom da ih kupi po većoj cijeni, što je on odbio, nakon čega je ponovno izvadila dozvolu za rušenje i stabla su porušena pred negdje godinu dana. Napominje da je prije prosinca 2021. godine tuženik mogao u bilo koje vrijeme porušiti predmetna stabla i platiti ih po ugovorenoj cijeni od 1.700,00 kuna po m3. Dogovoreno je da će se vrhovi ostaviti tužiteljici za drva, no kako drva nisu rušena, morali su kupiti drva za 2020. i 2021. godinu. Kada je njen suprug tražio od tuženika da mu posudi na ime ugovorenih trupaca iznos od 30.000,00 kuna pozvao je tuženika da poruši te trupce no on mu je tada rekao da je bolestan kupac koji je trebao kupiti od njega ta drva pa ih zbog toga ne može porušiti. Tražili su od tuženika da se očituje kada će porušiti ta drva na što je on rekao da će porušiti kada bude mogao ali se nije

želio izjasniti u kojem roku, a kada su ga mi u prosincu 2021. godine pozvali da plati drva po većoj cijeni rekao je da to neće učiniti, a ni onda nije rekao kada će porušiti drva. Nakon toga je ipak ona morala izvaditi dozvolu za rušenje kao vlasnik šume, što je i učinila negdje u 10-tom mjesecu 2022. godine. Navodi da je primila pisani pozivi za se ishodi dozvola za rušenje i to 22. veljače 2022. godine, a ju nije tada željela ishoditi jer nisam željela tuženiku prodati trupce već sam željela iste prodati drugom kupcu po većoj cijeni. Nije mu tada vratila kaparu iz razloga što ju on nije tražio. Pored predmetne šume ima još jednu šumu koja nije prodana, a u kojoj nema stabala hrasta. Kada su kontaktirali odmah nakon sklapanja ugovora na početku tuženika u vezi sječe drva, rekao je da je bolestan, a nakon toga je rekao da je gospodin koji treba kupiti drva bolestan. Dogovor sa novim kupcima je dogovoren negdje prije godinu dana, a oni su negdje u 11-tom mjesecu 2022. godine porušili drva.

18. Iz iskaza tuženika Tome Matejaša saslušanog na istom na ročištu proizlazi da se tuženik telefonski javio na oglas koji je objavila tužiteljica da prodaje hrastove trupce, dogovorili su da će se naći, angažirao je stručnu osobu, pregledao šumu i rečeno mu je da je ponuđena cijena odgovarajuća, našli su se na terasi lokala DM, već je imao kupljeni ispunjeni obrazac za kupnju trupaca, sve su bili dogovorili, nakon čega su otišli kod javne bilježnice Nataša Jelić-Veršić koja je rekla da ne mogu ovjeriti takav ugovor, da bi to značilo da mu je tužiteljica prodala kompletnu nekretninu, nakon čega je na praznom papiru napisao ugovor koji je predan u spis, pročitao ga više puta i sa kojim ugovorom su sve svi složili, tužiteljica, njen suprug i javna bilježnica. Inzistirao je da preda kaparu, iako su i oni rekli da kapara nije potrebna no ipak im je dao 10.000,00 kuna kapare. Odmah prije sklapanja ugovora je rekao da je jako zauzet da nema vremena to porušiti na što je odgovoreno da njima nije bilo hitno da oni imaju i drugu šumu iz koje mogu uzeti drva, jer je bilo dogovoreno da ću uzeti trupce, a tužiteljici ostaviti vrhove za ogrjev. Rekao je da će porušiti ta drva čim mu to obveze dopuste, međutim došlo je do epidemije covida, u 4-tom mjesecu 2020. godine je obolio od bolesti odumiranja tijela, bio je na terapijama, 6 mjeseci nije mogao niti hodati bez pomoći, zbog čega nije bio u stanju porušiti drva, a zbog epidemije covid-19 i mjera bilo onemogućeno putovanje, druženje, zbog čega se također nisu niti mogla porušiti predmetna drva. Prilikom dogovaranja kupoprodaje dobio je i dozvolu za rušenje i znao je da ista vrijedi do 18. lipnja 2021. godine. Misli da mu je suprug tužiteljice tražio da mu posudim odnosno da mu na ime ugovora dam još 30.000,00 kuna negdje 6 mjeseci nakon sklapanja ugovora, da bi sanirali štete nakon potresa na gospodarskim zgradama, što je i učinio i rekao da je spreman dati i do 100.000,00 kuna ukoliko im je to potrebno, a da se nakon što se poruše trupci izvrši obračun i vidi na kraju tko je kome što dužan. Kada je istekla dozvola za rušenje, tražio je tužiteljicu da obnovi dozvolu, no tada je bilo ljeto i nije se moglo rušiti, pa ju je kontaktirao u listopadu 2021. godine kada mu je rekla da ju još nije ishodila, a negdje u prosincu 2021. godine ga je nazvala i rekla da ima povoljnijeg kupca koji će joj platiti 2.500,00 kuna po m³. Predlagao je da se nađu, molio da dođu u hotel Kalnik gdje bi mogli sjesti i na miru porazgovarati no oni su inzistirali da se nađu kod njih doma, na što sam je i pristao te su se našli kod njih, bili su prisutni gospođa, njen suprug, sin, dvoje djece, bio je upaljen i televizor, svi su glasno govorili i tom se prilikom nije mogao snaći, bilo mu je previše buke, pa se nisu dogovorili ništa. Nakon toga je i pisanim putem tražio od tužiteljice da ishodi novu dozvolu za rušenje što nije napravila nego je tek u listopadu 2022. godine ishodila dozvolu. Navodi da rekao tužiteljici da pazi što radi jer imaju ugovor za ta drva. Prilikom sklapanja ugovora, je rekao tužiteljici da ima 9 slučajeva koje trebam riješiti prije nego što bude mogao posjeći tu šumu i to bi riješio u nekom razumnom roku da nije bilo bolesti i epidemije covida. Dakle, niti tijekom 2021. godine nakon što je počela

vegetacija nije se smjelo rušiti ta drva zbog kvalitete samog drva. Kad su dogovarali tu kupoprodaju nitko nije mogao niti pretpostaviti da će doći do epidemije covida, da će on oboljeti, da će to toliko trajati. Misli da i u slučaju da je tužiteljici rekao da će ta drva porušiti tek nakon dvije godine, da bi oni na to pristali, jer su odmah rekli da im nije bitan niti rok niti novac jer imaju drugu šumu. Prilikom razgovora o produženju doznake za rušenje je naglasio da će snositi sav trošak produženja te doznake i da su oni to učinili tijekom ljeta 2021. godine i već bi 1.10.2021. godine krenuo sa rušenjem.

19. Iz iskaza saslušanog svjedoka Ivana Koprića supruga tužiteljice, saslušanog na ročištu od 17. siječnja 2024. proizlazi da je svjedok šumi u jesen 2019 sa tuženikom obišao predmetne hrastove, zajedno sa suprugom dogovorio cijenu, bio prisutan kod potpisivanja ugovora, a iako u ugovoru nije bio naznačen datum do kada tuženik treba izvršiti sječu, dogovoreno je da će to učiniti do proljeća 2019 godine. Tom prilikom je tuženik tužiteljici isplatio kaparu od 10.000,00 kuna. Negdje u 3. mjesecu 2020 god. Svjedok je tražio od tuženika da na ime sklopljenog ugovora isplati iznos još od 30.000,00 kuna, što je on to učinio i tom prilikom rekao da će sječa biti izvršena u sljedećih 7-10 dana. Rekao je tuženiku da dozvola istječe 2021 godine, ali on iako ga je i osobno pozivao nije izvršio dogovorenu sječu. Dozvola za sječu je istekla u 6.mj. 2021, a krajem godine su dobili višu ponudu za predmetne hrastove, pozvali tuženika na dogovor, tom prilikom su bili prisutni Zdravko Koprić supruga kao tužiteljica i svjedok, ali tuženik on nije pristao da plati drva po višoj cijeni, već je inzistirao da plati po dogovorenoj cijeni. Iako su mu željeli vratiti posuđenih 30.000,00 kuna i kaparu od 10.000,00 kuna, on nije pristao. Sporna drva su posječena negdje u 11. mj. 2022.godine. Tijekom tog cijelog razdoblja, svjedok je stalno zvao tuženika da izvrši sječu, odnosno da pristane na predloženi dogovor, ali poslije sastanka, on se više nije želio javiti. Napominje da je i osobno tuženika obavještavao da će dozvola istjeći u 6.mj.2021 godine, na što mu je on odgovorio da to nije njegova briga, da će on sam ishoditi dozvolu. Navodi da je tuženik tražio nakon što su ga opominjali na dogovoru, da treba platiti višu cijenu, tražio da ishode dozvolu za sječu, ali to nisu željeli učiniti po ugovorenoj cijeni. Bilo je dogovoreno da će tuženik uzeti samo tehničko drvo, dok je vrhove trebao ispiliti Ivan Škledar za ogrjev. Navodi da u ugovoru nije naznačen datum do kad tuženik treba izvršiti sječu, oni su pročitali ugovor, ali kako je poznavao tuženika, mislio je da taj dio ne treba ući u ugovor koji je tuženik osobno pisao, jer je sječa bila usmeno dogovorena. Navod da kada mu je tuženik pozajmio još 30.000,00 kuna ne zna da li je on tom prilikom mislio da li se to odnosilo na već sklopljeni ugovor, a on je samo trebao taj iznos od 30.000,00 kuna. Nakon toga više nije tražio novac od tuženika. Nakon toga je još barem 10 tak puta zvao tuženika da izvrši sječu, ali ni to nije učinio. Navodi da to što je bila ponuđena viša cijena za drva, nije bio razlog zbog koje više nisu željeli čekati tuženika, već je glavni razlog bio to što su ga čekali preko 2 godine, a on nije izvršio sječu. Navodi da je tuženik prilikom dogovora rekao da ima obaveza koje mora izvršiti prije sječe, ali da će do proljeća izvršiti sječu. Navodi da kad je pozajmio iznos od 30.000,00 kuna od tuženika, nije mislio da će to biti aneks na ime već sklopljenog ugovora, već je to bila posudba.

20. Iz iskaza svjedoka Ivan Škledara, saslušanog na istom ročištu proizlazi da svjedok ne zna nikakve pojedinosti o dogovoru između tužiteljice i tuženika, zna samo da je trebao nakon što tuženik posiječe tehničko drvo, ispiliti drvo za ogrjev za tužiteljicu, a to je bilo prošle godine, odnosno 2022 godine, negdje u proljeće, a kako ta drva nisu posječena on je suprugu tužiteljice prodao drva za ogrjev.

21. Iz iskaza svjedoka Zdravka Koprića, sina tužiteljice, saslušanog na istom ročištu proizlazi da svjedok nije bio prisutan dok su tužiteljica, njegov otac i tuženik dogovarali predmetnu sječu drva, bio je prisutan kada je njegov otac posudio

30.000,00 kuna od tuženika i kada je ugovor za sječu istekao i kada je tuženik došao na dogovor za sječu drva. Zna da nakon što je otac posudio od tuženika iznos od 30.000,00 kuna i došao doma, je rekao da će se drva posjeći u roku od 7 do 10 dana. Zna da nakon što je istekao ugovor za sječu, je tuženik bio došao jedno popodne kod roditelja, već je bio tamo kada ja stigao, vidio je da je tuženik u dnevnom boravku, da drži neki papir i da govori da se treba produžiti dozvola za sječu drva, na što je rekao da se ugovor ne može produžiti po toj cijeni, da je cijena drva porasla, a na što mu je tuženik rekao da šutim, da je on to dogovorio sa mojom majkom i da se ja tu nemam šta miješati. Navod da se nije upoznao sa sadržajem predmetnog ugovora, a zna da je ugovor istekao jer mu je to rekao tata budući je istekla dozvola za sječu drva, a iako je tuženik tražio da se ista produži, njegovi roditelji na to nisu pristali. Znam da su roditelji naknadno ishodili dozvolu za sječu, ali nisu dopustili tuženiku sječu, jer on nije htio pristati na višu cijenu.

22. Sud je cijeneći svaki dokaz zasebno i analizom svih dokaza zajedno zaključio sljedeće:

- iz iskaza tuženika na ročištu od 8. studenog 2023. "Rekao sam da ću porušiti ta drva čim mi to obveze dopuste, međutim došlo je do epidemije covida, u 4-tom mjesecu 2020. godine sam obolio od bolesti odumiranja tijela, bio sam na terapijama, 6 mjeseci nisam mogao niti hodati bez pomoći, zbog čega nisam bio u stanju porušiti drva, a zbog epidemije covid-19 i mjera bilo onemogućeno putovanje, druženje, zbog čega se također nisu niti mogla porušiti predmetna drva" nesporno proizlazi da iako Ugovoru od 18. 10. 2019. nije naveden rok u kojem tuženik mora izvršiti sječu predmetnih trupaca, da prilikom sklapanja ugovora je kod tuženika postojala volja da se sječa izvrši u nekom uobičajenom roku odnosno "čim to tuženiku obaveze dopuste"

- tuženik koji je imao saznanja da je tužiteljica za predmetne trupce imala valjanu dozvolu za sječu koja je vrijedila do 18. lipnja 2021. i u periodu od 18. 10. 2019. do 18. lipnja 2021. (20 mjeseci) nije u navedenom periodu izvršio ugovorenu sječu, a nabrojani razlozi, epidemija covida, oboljenje tuženika, nemogućnost hodanja bez pomoći, nisu po mišljenju ovog suda objektivne okolnosti koje bi ga spriječile u izvršenju predmetne obveze, jer nije ni životno ni logično da bi tuženik kao osoba koja je u trenutku sklapanja Ugovora imao 69 godina osobno izvršio sječu, obradu i otpremu spornih trupaca. Također, iz dopunskog saslušanja tuženik na ročištu od 8. rujna 2026. nesporno proizlazi da tuženik osobno nije trebao izvršiti tu sječu već bi za to nekoga angažirao tj. imao je osobe koje su stručno osposobljene za sječu i koje su već vršile sječu za tuženika. Tuženik je i imao osobu koja je imala potrebne strojeve za izvlačenje drva iz šuma, a on osobno nije imao novaca za kupnju drva i prodaju već je to činio za drugu osobu i za to bi dobio nagradu.

- sud je poklonio vjeru iskazu saslušanih svjedoka Ivana Koprića i Zdravka Koprića, bez obzira na njihovu osobnu zainteresiranost za ishod spora (radi se o suprugu i sinu tužiteljice), zbog jasnog, logičnog iskazivanja, koji iskaz je sukladan i iskazu tuženika u djelu u kojem navode da je tuženik prilikom sastanka sa suprugom tužiteljice Ivanom Koprićem u ožujku 2020. pozvan da izvrši predmetnu sječu i to do isteka dozvole za sječu, koja je važila do 18. lipnja 2021. godine, a ožujak je period godine koji je pogodan za sječu, obzirom se gospodarska sječa (osobito lisnjača poput hrasta i bukve) planira i provodi u zimskom razdoblju unutar vegetacijske godine (od listopada do travnja), pa je temeljem navedenog tužiteljica dokazala činjenicu da je tuženik, pozvan na izvršenje Ugovorne obaveze, da mu je ostavljen razuman rok za ispunjenje, a eventualna bolest tuženika nije opravdanje za neispunjenje, jer isti osobno nije ni trebao izvršiti sječu i izvoz drveta, već bi za to nekog angažirao, što tijekom postupka tuženik niti ne osporava.

24. Slijedom navedenog, obzirom da je tuženik pozvan da izvrši Ugovorenu obavezu koju nije izvršio u razumnom roku, niti nesporno iskazao volju da istu izvrši do isteka dozvolu za sječu koja je vrijedila do 18. lipnja 2021. (15 mjeseci), valjalo je temeljem odredbi čl. 360., čl. 361. st. 3. i čl. 363. ZOO-a utvrditi da je "Ugovor ovjeren od strane javnog bilježnika Nataše Jelić Veršić iz Križevaca dana 18. 10. 2019. pod brojem ovjere OV-5255/2019 kojim je ugovorena kupoprodaja trupaca hrasta kom. 18 u šumi Lovasovica k. o. Špiranec po cijeni 1.700,00 kn/m³" raskinut.

25. Također, nesporno je da su stabla koja su predmet Ugovora posječena 29. studenog 2022. i da je izvršena otprema istih u periodu od 29. studenog do 1. prosinca 2022., zbog čega sud smatra da su ispunjeni uvjet za raskid Ugovora i u smislu odredbe čl. 374. ZOO-a, jer je na taj način ispunjenje obveze jedne strane u dvostranoobveznom ugovoru, ovdje tužitelja postalo nemoguće.

26. Obzirom je na ročištu od 8. rujna 2026. pun. tuženika protutužitelja naveo da povlači protutužbu, a s obzirom da na činjenicu da se protutužba ne može izvršiti, čemu se tužitelj-protutuženik nije protivio, valjalo je temeljem odredbe čl. 193. st. 2. ZPP-a utvrditi da je protutužba povučena.

27. Na temelju čl. 154. st. 2. ZPP-a, obzirom da je u cijelosti uspjela sa tužbenim zahtjevom, dok tuženik-protutužitelj nije uspio sa protutužbom, tužiteljica-protutužena osnovano od tuženika potražuje trošak parničnog postupka koji se sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (NN br. 142/12, 103/14, 118/14 i 107/15, dalje OT) i Zakonu o sudskim pristojbama (NN br. 26/03 (pročišćeni tekst), 125/11, 112/12 i 157/13, dalje ZSP) odnosi na trošak sastava tužbe u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.7. t.1. i 54 OT), trošak sastava podneska od 30. siječnja 2023. godine u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.8. t.1. i 54. OT), trošak zastupanja na ročištu od 19. rujna 2023. godine u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.1. i 54 OT), na ročištu od 8. studenog 2023. godine u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.1. i 54 OT), na ročištu od 17. siječnja 2024. godine u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.1. i 54 OT), na ročištu od 18. veljače 2026. godine u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.1. i 54 OT), na ročištu od 12. svibnja 2026. godine u vrijednosti od 50 bodova (Tbr.9. t.2. i 54 OT), na ročištu od 8. rujna 2026. godine u vrijednosti od 100 bodova (Tbr.9. t.1. i 54 OT) te na ročištu za objavu presude u vrijednosti od 9. veljače 2024. i 22. rujna 2026. u vrijednosti od 50 bodova svako (Tbr. 9. t.3. i 54 OT), ukupno 850 bodova x 2,00 EUR/bod, što iznosi 1.700,00 eura, trošak PDV 25% u vrijednosti od 425 bodova, ukupno 2.125,00 eura, uvećano za trošak sudske pristojbe na tužbu i presudu u ukupnom iznosu od 53,08 eura, tako da ukupan trošak tužitelja u ovom postupku iznosi 2.178,08 eura. Ovaj trošak tužiteljici je dužan naknaditi tuženik u roku od 15 dana zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od dana presuđenja odnosno od 22. rujna 2026. godine.

28. Radi iznesenog presuđeno je kao u izreci.

U Križevcima, 22. rujna 2026.

Sudac
Miroslav Lovreković

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pismeno putem ovoga suda u tri istovjetna primjerka u roku od 15 dana, od dana dostave ili objave i uručenja ovjerenog prijepisa presude.

Ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena o ročištu, smatrat će se da joj je dostava presude obavljena onoga dana kada je održano ročište na kojemu se presuda objavljuje.

Stranci koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje, sud će presudu dostaviti prema odredbama Zakona o parničnom postupku o dostavi pismena (čl. 335. st. 8., 9. i 11. Zakona o parničnom postupku).

Broj zapisa: **9-3088d-7dffa**

Kontrolni broj: **0bdb1-acd2b-d1083**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Bjelovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.